

1583

UCHWAŁA Nr 955 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 grudnia 1955 r.

w sprawie sądów koleżeńskich w zakładach pracy.

Z dniem 1 stycznia 1956 r. w uspołecznionych zakładach pracy, zatrudniających co najmniej 100 pracowników, rozpoczęła działalność sądy koleżeńskie, powołane jako organy związków zawodowych uchwałą Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 21 października 1955 r., podjętą za zgodą Prezydium Rządu.

W związku z tym Prezydium Rządu ustala następujące wytyczne:

1. Powołanie sądów koleżeńskich nie zwalnia kierowników zakładów pracy od obowiązku czuwania nad przestrzeganiem socjalistycznej dyscypliny pracy przez pracowników i kierowania na drogę sądową spraw o przestępstwa pracowników oraz nie narusza uprawnień kierowników zakładów pracy do nakładania na pracowników zgodnie z obowiązującymi przepisami kar porządkowych i dyscyplinarnych.

2. Odpowiedzialność przed sądem koleżeńskim nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej pracownika. Jednakże w razie skierowania sprawy do sądu koleżeńkiego na wniosek kierownika zakładu pracy w uzgodnieniu z radą zakładową

(miejscową) — należy zaniechać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej w tej sprawie.

3. Wymierzenie kary porządkowej przewidzianej przepisami ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy nie wyłącza skierowania sprawy do sądu koleżeńkiego. Skierowanie sprawy do sądu koleżeńkiego niezależnie od wymierzenia pracownikowi kar porządkowych na podstawie przepisów ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy jest wskazane, gdy opuszczanie pracy bez usprawiedliwienia staje się systematyczne.

4. Kierownicy zakładów pracy udziela sądom koleżeńskim potrzebnej pomocy do sprawnego zorganizowania i prowadzenia działalności, a w szczególności poruczą pracownikowi zakładu pracy załatwianie czynności kancelaryjnych sądu koleżeńkiego — obok normalnie wykonywanych obowiązków służbowych.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1584

ZARZĄDZENIE Nr 376 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1955 r.

w sprawie odpisów na fundusz zakładowy.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i 4 dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52) — zarządzają się w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe dokonują z osiągniętego ponadplanowego zysku lub kwoty, o którą zmniejszono planową stratę, odpisów na fundusz zakładowy w wysokości następującej:

% osiągniętego ponadplanowego zysku lub kwoty, o którą zmniejszono stratę

1) przedsiębiorstwa podległe Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Chemicznego i Przemysłu Motoryzacyjnego oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Naftowego	30
2) przedsiębiorstwa podległe Ministrom: Obrony Narodowej, Energetyki, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei oraz Żegluga	20
3) przedsiębiorstwa podległe Ministrom Przemysłu Drzewnego i Papierniczego oraz Finansów	15
4) przedsiębiorstwa podległe ministrom i kierownikom urzędów centralnych nie wymienionych w pkt 1, 2 i 3	10

2. Właściwy minister może zróżnicować stawki odpisów dla poszczególnych grup przemysłów w granicach do 5% powyżej lub poniżej stawki określonej w ust. 1, z zachowaniem jednak górnej granicy wysokości odpisów ustalonej w art. 3 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52). Zróżnicowanie stawek powinno być dokonane w ten sposób, aby sumy odpisów na fundusz zakładowy wynikające z zastosowania zróżnicowanych stawek wzajemnie się kompensowały.

§ 2. Górną granicę łącznej kwoty odpisów na fundusz zakładowy podwyższa się o 4% planowego funduszu płac dla kopalni węgla kamiennego i brunatnego oraz kopalni rud żelaznych i nieżelaznych.

§ 3. 1. Właściwy minister może na wniosek dyrektora centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) zaopiniowany przez zarząd główny branżowego związku zawodowego podwyższyć za zgodą Ministra Finansów do 4% planowego funduszu płac górną granicę łącznej kwoty odpisów na fundusz zakładowy dla: hut żelaza, stali specjalnej i metali nieżelaznych, przedsiębiorstw przemysłu wełnianego i bawełnianego, cementowni, przedsiębiorstw ceramiki budowlanej, przedsiębiorstw przemysłu nieorganicznego, syntezy chemicznej, kwasu siarkowego, nawozów fosforowych, materiałów górniczych, barwników i półproduktów, przedsiębiorstw podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu „Erg”, przedsiębiorstw przemysłowych podległych Centralnemu Zarządowi Rybołówstwa Morskiego, przedsiębiorstw kopalnictwa surowców chemicznych oraz przedsiębiorstw przemysłu solnego.

2. Górna granica odpisu na fundusz zakładowy dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 może być podwyższona wyłącznie w stosunku do wyrównawczego odpisu rocznego w przypadku gdy będzie to usprawiedliwione przebiegiem wykonania prawidłowo sporządzonych planów gospodarczych oraz gdy analiza działalności przedsiębiorstw przeprowadzona w

roku zatwierdzania rocznego sprawozdania finansowego wykaże istotne osiągnięcia w zakresie obniżki kosztów własnych i akumulacji.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1585

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 26 listopada 1955 r.

w sprawie wielkości działek pod budowę domów jednorodzinnych dla spółdzielni mieszkaniowych.

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały nr 269 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie spółdzielni mieszkaniowych i zadań spółdzielczości w zakresie budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 792) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wielkość działek pod budowę domów jednorodzinnych (pojedynczych, bliźniaczych i szeregowych) dla spółdzielni mieszkaniowych nie powinna w zasadzie przekraczać 600 m² oraz nie może wynosić mniej niż:

- 400 m² — dla domu jednorodzinnego pojedynczego,
- 300 m² — dla domu jednorodzinnego bliźniaczego,
- 200 m² — dla segmentu w zabudowie szeregowej.

Maksymalna wielkość działki nie może przekroczyć 1000 m².

§ 2. Wielkość działki ustala się w zależności od położenia, gęstości zaludnienia, uzbrojenia terenu i innych okoliczności faktycznych.

§ 3. Decyzje o powiększeniu działek ponad 600 m² podejmuje prezydium wojewódzkich rad narodowych po zasięgnięciu opinii wojewódzkich zarządów architektoniczno-budowlanych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *F. Baranowski*

1586

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 lipca 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania osób zatrudnionych przy czynnościach obsługowych prezydium gromadzkiej rady narodowej.

Na podstawie § 5 uchwały nr 849 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie trybu powoływania, awansowania, przenoszenia, zwalniania i uposażenia pracowników gromadzkiej rady narodowej (Monitor Polski Nr 118, poz. 1668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez czynności obsługowe rozumie się utrzymywanie czystości, doręczanie korespondencji i zawiadomień prezydium w obrębie gromady oraz wykonywanie wszystkich innych czynności objętych umową zlecenia.

§ 2. 1. Osobom angażowanym doraźnie do czynności obsługowych przysługuje wynagrodzenie płatne po wykonaniu czynności, osobom zaangażowanym na miesiąc lub dłużej — płatne miesięcznie z dołu.

2. Wysokość wynagrodzenia ustala się indywidualnie w każdym prezydium gromadzkiej rady narodowej zależnie od zakresu czynności obsługowych i odpowiednio do wielkości pomieszczeń i obszaru gromady, przyjmując za podstawę wymiaru stawki wynagrodzenia wynoszące 1,82 zł za godzinę, odpowiadające obowiązującym stawkom wynagrodzenia gońców, sprzątaczek i robotników niewykwalifikowanych przy pracy lekkiej.

3. Wysokość wynagrodzenia ustala prezydium gromadzkiej rady narodowej, z tym że suma rocznych wynagrodzeń

wszystkich osób zajętych przy czynnościach obsługowych w prezdydiach gromadzkiej rady narodowych na terenie powiatu nie może przekraczać limitu ustalonego dla danego powiatu na te cele przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 3. 1. Z osobami zaangażowanymi do wykonywania czynności obsługowych prezydium gromadzkiej rady narodowej zawiera umowy zlecenia według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Wydatki na wynagrodzenie osób zatrudnionych przy czynnościach obsługowych pokrywa się z bezosobowego funduszu plac.

§ 4. Zasady wymienione w §§ 1 — 3 należy stosować również do osób angażowanych do czynności obsługowych, zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin w przedszkolach, szkołach, świetlicach, bibliotekach, żłobkach utrzymywanych z budżetów gromad, jak również do kucharek i sprzątaczek zatrudnionych w przedszkolach i żłobkach.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r., a w stosunku do osób, o których mowa w § 4, z mocą od dnia 1 sierpnia 1955 r.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*